

בולעטין # 10 - תמוז תשכ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

1 רש"י איכה פרק א פסוק ב': בכו תבכה - שתי בכיות על שתי חורבנין. בלילה - שהמקדש נשרף בלילה דאמר מר לעת ערב הציתו בו את האור, **דבר אחר בלילה לילה של בכיית מרגלים בתשעה באב גרמה להם**, דבר אחר בלילה שכל הבוכה בלילה השומע קולו בוכה עמו. ודמעתה על לחיה - מתוך שהיא בוכה תמיד. כל רעיה - אוהביה :

2 רש"י קהלת פרק ט פסוק ב': הכל כאשר לכל - הכל נותנים ללבם כאשר מגיע לכל אדם שסוף דבר לתת לכל איש כדרכיו. מקרה אחד - ויודעים שסוף הכל אשר צדיק ואשר רשע למות ומקרה אחד יש בעולם הזה לכולם כל זה הם יודעים ואף על פי כן בוחרים להם דרך הטוב לפי שיודעים שיש הפרש ביניהם לעולם הבא. לצדיק - כגון נח. לרשע - פרעה נכה זה נצלע וזה נצלע. לטוב - זה משה. לטהור - זה אהרן. **ולטמא - אלו מרגלים, אלו אמרו שבחה של ארץ ישראל ואלו אמרו גנותה אלו לא נכנסו לארץ ואלו לא נכנסו לארץ הרי מקרה אחד להם.** ולזובח - זה יאשיהו שנאמר (דברי הימים ב לז) ויזבח יאשיהו. ולאשר איננו זובח - זה אחאב שביטל את ישראל מעלות לרגל זה מת בחצים וזה מת בחצים. כטוב - זה דוד. כחוטא - זה נבוכדנאצר, זה בנה בית המקדש וזה החריבו זה מלך ארבעים שנה וזה מלך ארבעים שנה.

הנשבע - זה צדקיהו שנשבע לשקר שנאמר (דברי הימים ב לז) גם במלך נבוכדנצר מרד אשר השביעו וגומר. כאשר שבועה ירא - זה שמשון שנאמר (שופטים יג) ויאמר אליהם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם למדנו שהיתה שבועה חמורה לו זה מת בניקור עיניים וזה מת בניקור עיניים, על כן :

3 רש"י דברי הימים א פרק ד פסוק טו : ובני כלב בן יפונה - אמרו רבותינו כלב בן יפונה זה כלב בן חצרון ולמה נקרא בן יפונה **שפינה מעצת מרגלים** ואל תתמה שהרי ייחס כבר משפחת כלב בן חצרון שהרי כן הדרך שמייחס קצת ומדלג על משפחה אחרת ואח"כ תופש משפחה ראשונה. ובני אלה וקנו - כך היה שמו וקנו :

4 רש"י דברי הימים א פרק ד פסוק יח : ואשתו היהדיה - אשת כלב שנולדה מיהודית. ירד אבי גדור וגוי' - שרי העירות כדכתיב ביהושע ויקדעם וזנוח וחלחול בית צור וגדור ירמות ועדלם שוכה ועזקה. ואלה בני בתיה בת פרעה - הוי"ו מפרדת בין בני יהודיה ובין בני בתיה. אשר לקח מרד - **כלב הוא מרד שמרד בעצת מרגלים** וכן דרך היחס שאפילו לאחד אומר בני כמו ובני אלה וקנו :

5 (32) רש"י דברי הימים ב פרק יח פסוק ט : מלובשים בגדים - בגדי מלכות ויושבין בגורן פתח שער שומרון בא להודיענו כי כשנתנבאו הנביאים לפניהם היו יושבים חוץ לעיר ושם באו מרגלים של מלך ארם ושמעו שהודיע למלך ישראל שהוא לבדו יפול במלחמה הוא שצוה מלך ארם לחיילותיו (לקמן דברי הימים ב' פ' ל) לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו לקיים דברי מיכיהו לפיכך כתיב בגורן שהיה מקום מרגלים לרגל אבל אם הועד בתוך העיר לא היו המרגלים של מלך ארם יכולין לבא שמא ירגישו בהם שהם מרגלים אבל כשהם חוץ לעיר אפי' ירגישו בהם ויבינו כי מרגלים הם יכולים הם לומר למקום אחר אנו הולכים ומה שקרבנו פה אל הגורן בשביל הרגש גדול וקבוץ חיילות הנה פתח העיר תמהנו ופנינו מן הדרך לראות מה זה והמרגלים הם הודיעו למלך ארם והוא צוה שלא להרוג שום אדם כי אם מלך ישראל לבדו שאם לא כן מה עלה בלבו שצוה שלא להרוג מישראל רק המלך לבדו אלא מרגלים היו לו ושמעו את מיכיהו אומר ראיתי את כל ישראל נפוצים וגומר :

למה נקרא שמו יפונה שפינה

מעצת מרגלים

תלמוד בבלי מסכת

סוטה דף יא עמוד ב

דברי הימים א' ב' וכלב בן חצרון הוליד את
עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון - בן חצרון? במדבר יג בן
יפנה הוא! בן שפנה מעצת מרגלים.
ואכתי בן קנז הוא, דכתיב: שופטים א
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב! אמר
רבא: חורגו דקנז הוה.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)